דחילה ה] **למיפרך הכי הו'.** יש ו] לדון (ג) כו' ויש להחליף ולגי נדע מיזה נדרוש הלכך כל חדא תיקו בדוכתה כלכתיתה סתם כשהותרה תינוח לכ"ג סתם בין ביחיד בין בצבור הותרה וכשנאסרה להדיוט בין ביחיד בין בצבור נאסרה וכשהותרה טומאה בצבור הותרה אף להכן הדיוט וכשנאסרה בקרבן יחיד נאסרה אף לכ"ג: **קדושים יהיו.** גבי טומאה כתיב בהמור ולא יחללו וגו' כי את ה' מקדש וגו' בחילול קדשים הכתוב מדבר: **דנפקא ליה מוינזרו.** דכתיב ביה חילול: **וימת בנדב ואביהוא ענין וכו'.** דמיניהו סליק לן דיקרבו קרבתה וסמיך ליה קדושים יהיו: **אלא איבא למיפרך הכי ואיבא למיפרך הכי** א]כל חדא וחדא תיקו בדוכתיה: **טבול יום.** מנלן ב]דתניא רבי סימאי אומר רמז לטבול יום שאם עבד חילל מנין ת"ל [1]קדושים יהיו ולא יחללו אם אינו ענין לטמא דנפיק [2]מוינזרו תנהו ענין לטבול יום אימא תנהו ענין לקורח קרחה ולמשחית פאת זקן טבול יום דאם עבד במיתה מנא לן דגמר חילול חילול מתרומה ג]דפסיל בתרומה מחיל עבודה דלא פסיל בתרומה לא מחיל עבודה אמר רבה למה לי דכתב רחמנא טמא וטבול יום ומחוסר כפורים צריכי דאי כתב רחמנא טמא שכן מטמא בטבול יום מחוסר כפורים לא אתי מיניה שכן פסול א] בתרומה במחוסר כפורים טבול ב] יום לא אתי מיניה שכן מחוסר מעשה מחדא ג] לא אתי תיתי חדא מתרתי בהי לא לכתוב רחמנא לא לכתוב במחוסר כפורים ותיתי מהנך מה להנך שכן פסולים בתרומה אלא לא לכתוב רחמנא בטבול יום ותיתי מהנך דמאי פרכת מה להנך שכן מחוסרים מעשה סוף סוף קלישא לה ד] **טומאתן**

שכן פסולים בתרומה. ה]**למיפרך הכי ו'.** יש ו] לדון (ג) כו' ויש להחליף ולגי נדע מיזה נדרוש הלכך כל חדא תיקו בדוכתה כלכתיתה סתם כשהותרה תינוח לכ"ג סתם בין ביחיד בין בצבור הותרה וכשנאסרה להדיוט בין ביחיד בין בצבור נאסרה וכשהותרה טומאה בצבור הותרה אף להכן הדיוט וכשנאסרה בקרבן יחיד נאסרה אף לכ"ג: **קדושים יהיו.** גבי טומאה כתיב בהמור ולא יחללו וגו' כי את ה' מקדש וגו' בחילול קדשים הכתוב מדבר: **דנפקא ליה מוינזרו.** דכתיב ביה חילול: **וימת בנדב ואביהוא ענין וכו'.** דמיניהו סליק לן דיקרבו קרבתה וסמיך ליה קדושים יהיו: **אלא איבא למיפרך הכי ואיבא למיפרך הכי** א]כל חדא וחדא תיקו בדוכתיה: **טבול יום.** מנלן ב]דתניא רבי סימאי אומר רמז לטבול יום שאם עבד חילל מנין ת"ל [1]קדושים יהיו ולא יחללו אם אינו ענין לטמא דנפיק [2]מוינזרו תנהו ענין לטבול יום אימא תנהו ענין לקורח קרחה ולמשחית פאת זקן טבול יום דאם עבד במיתה מנא לן דגמר חילול חילול מתרומה ג]דפסיל בתרומה מחיל עבודה דלא פסיל בתרומה לא מחיל עבודה אמר רבה למה לי דכתב רחמנא טמא וטבול יום ומחוסר כפורים צריכי דאי כתב רחמנא טמא שכן מטמא בטבול יום מחוסר כפורים לא אתי מיניה שכן פסול א] בתרומה במחוסר כפורים טבול ב] יום לא אתי מיניה שכן מחוסר מעשה מחדא ג] לא אתי תיתי חדא מתרתי בהי לא לכתוב רחמנא לא לכתוב במחוסר כפורים ותיתי מהנך מה להנך שכן פסולים בתרומה אלא לא לכתוב רחמנא בטבול יום ותיתי מהנך דמאי פרכת מה להנך שכן מחוסרים מעשה סוף סוף קלישא לה ד] **טומאתן** דהכי ק"ו סתרי מהדדי מה שמין כן בהנהו והטעם יש] כמו שפירש בקונט' משום דנכתבו הכתובים סתם דכשהותרה תינוח לכ"ג סתם דכשהותרה תינוח לכ"ג סתם בין ביחיד בין בצבור הותרה וכשנאסרה להדיוט בין ביחיד בין בצבור נאסרה וכשהותרה טומאה בצבור הותרה אף להכן הדיוט וכשנאסרה בקרבן יחיד נאסרה אף לכ"ג: **קדושים יהיו.** גבי טומאה כתיב בהמור ולא יחללו וגו' כי את ה' מקדש וגו' בחילול קדשים הכתוב מדבר: **דנפקא ליה מוינזרו.** דכתיב ביה חילול: **וימת בנדב ואביהוא ענין וכו'.** דמיניהו סליק לן דיקרבו קרבתה וסמיך ליה קדושים יהיו: **אלא איבא למיפרך הכי ואיבא למיפרך הכי** א]כל חדא וחדא תיקו בדוכתיה: **טבול יום.** מנלן ב]דתניא רבי סימאי אומר רמז לטבול יום שאם עבד חילל מנין ת"ל [1]קדושים יהיו ולא יחללו אם אינו ענין לטמא דנפיק [2]מוינזרו תנהו ענין לטבול יום אימא תנהו ענין לקורח קרחה ולמשחית פאת זקן טבול יום דאם עבד במיתה מנא לן דגמר חילול חילול מתרומה ג]דפסיל בתרומה מחיל עבודה דלא פסיל בתרומה לא מחיל עבודה אמר רבה למה לי דכתב רחמנא טמא וטבול יום ומחוסר כפורים צריכי דאי כתב רחמנא טמא שכן מטמא בטבול יום מחוסר כפורים לא אתי מיניה שכן פסול א] בתרומה במחוסר כפורים טבול ב] יום לא אתי מיניה שכן מחוסר מעשה מחדא ג] לא אתי תיתי חדא מתרתי בהי לא לכתוב רחמנא לא לכתוב במחוסר כפורים ותיתי מהנך מה להנך שכן פסולים בתרומה אלא לא לכתוב רחמנא בטבול יום ותיתי מהנך דמאי פרכת מה להנך שכן מחוסרים מעשה סוף סוף קלישא לה ד] **טומאתן**

דחילה ה] **למיפרך הכי ו'.** יש ו] לדון (ג) כו' ויש להחליף ולגי נדע מיזה נדרוש הלכך כל חדא תיקו בדוכתה כלכתיתה סתם כשהותרה תינוח לכ"ג סתם בין ביחיד בין בצבור הותרה וכשנאסרה להדיוט בין ביחיד בין בצבור נאסרה וכשהותרה טומאה בצבור הותרה אף להכן הדיוט וכשנאסרה בקרבן יחיד נאסרה אף לכ"ג: **קדושים יהיו.** גבי טומאה כתיב בהמור ולא יחללו וגו' כי את ה' מקדש וגו' בחילול קדשים הכתוב מדבר: **דנפקא ליה מוינזרו.** דכתיב ביה חילול: **וימת בנדב ואביהוא ענין וכו'.** דמיניהו סליק לן דיקרבו קרבתה וסמיך ליה קדושים יהיו: **אלא איבא למיפרך הכי ואיבא למיפרך הכי** א]כל חדא וחדא תיקו בדוכתיה: **טבול יום.** מנלן ב]דתניא רבי סימאי אומר רמז לטבול יום שאם עבד חילל מנין ת"ל [1]קדושים יהיו ולא יחללו אם אינו ענין לטמא דנפיק [2]מוינזרו תנהו ענין לטבול יום אימא תנהו ענין לקורח קרחה ולמשחית פאת זקן טבול יום דאם עבד במיתה מנא לן דגמר חילול חילול מתרומה ג]דפסיל בתרומה מחיל עבודה דלא פסיל בתרומה לא מחיל עבודה אמר רבה למה לי דכתב רחמנא טמא וטבול יום ומחוסר כפורים צריכי דאי כתב רחמנא טמא שכן מטמא בטבול יום מחוסר כפורים לא אתי מיניה שכן פסול א] בתרומה במחוסר כפורים טבול ב] יום לא אתי מיניה שכן מחוסר מעשה מחדא ג] לא אתי תיתי חדא מתרתי בהי לא לכתוב רחמנא לא לכתוב במחוסר כפורים ותיתי מהנך מה להנך שכן פסולים בתרומה אלא לא לכתוב רחמנא בטבול יום ותיתי מהנך דמאי פרכת מה להנך שכן מחוסרים מעשה סוף סוף קלישא לה ד] **טומאתן**

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה למיפרך הכי וכו' יש לדון כך ויש: (ב) ד"ה למה לי וכו' לקמן דף יט ע"ב וכי מיבעי וכו' קמיבעיא ליה הס"ד:

שינוי נוסחאות

א] ג"ל פוסל וכן לקמן פוסלים בתרומה (ש"ס): ב] ג"ל תרוייהו לא אתו מיניה (כ"י ב ו ג): ג] ג"ל חדא מחדא (כ"י מ ורא"ש): ד] ליה טומאתו כל"ל (שמכ"י. וכ"ה ברש"י): ה] ג"ל איבא (ש"ס): ו] כלומר יש לדרוש ולהחליף ולא נדע כל"ל (ע"ש): ז] גרס וה"ג טבול יום כו' במיתה מנא לן, ושנויא הוא כו' כל"ל והס"ל (*שמכ"י): ח] בד"ו למיתניה. וכ"מ לא מצית לאוקמי באם אינו ענין לקורח כו': ט] שעבד מינה ילפינן כל"ל (ש"ס): י] ג"ל דגמר (ש"ס): יא] בש"ס נוסף היינו טבול יום: יב] עבודה ומינה דלא פסיל בתרומה לא מחיל עבודה כל"ל ומיתם כו' ממקן (ש"ס): יג] לטמא הוא דילפינן כל"ל (ש"ס): יד] ביה (ש"ס): טו] קמיבעיא ליה כל"ל. ומס"ד ה"ג במחוסר (ש"ס): טז] מחוסר מעשה דשמשא ממילא ערבא וטבא ליכא כו' כל"ל (ש"ס). ועי' טה"ק: יז] ג"כ נוסף לענין קדשים: יח] להצד וכו' מינייהו כמי שאינו כל"ל (שמכ"י): יט] שהטעם כאן כמו כל"ל (ש"ס). וכמעיל שמואל מיקן ועי"ש שהטעם כמו: כ] חלקו (כ"ה ברש"י): כא] בש"ס נוסף בכתיבתה סתם. וכוס עפ"י רש"י: כב] בש"ס נוסף ולא קאי וטהר אגברא: כג] ג"ל שהרה (פ"ם ורש"ם), וכיינו קרא דכמלמת ימי טהרה: כד] לטבול יום שהיא טבולת יום אריך וכו' כפרה נמי היא כו' כל"ל (ש"ס): כה] ג"ם תרומה בכלי (ש"ס): כו] המוקף ליתא בש"י כמוס' סנהדרין. וכ"מ הוסיפו. וע' טה"ק שמיישב הגיליון ודו"ק: כז] ותימה כו' על סה"ד הוא הג"ש (ש"ס): כח] ג"ל ולא (ש"ס): כט] ד"ה דדרשינן (שמכ"י וכ"ב וג'): ל] ג' ג"ל [וכעי"ז בתוס' סנהדרין] וצריך נמי קרא לרבות טבול יום דמשמע אבל וכו' ושאר נמקן. ומהרש"ל בסנהדרין כ' לתלק בין הכא להתם וכגיה גירסת הילן על מכונה. וב"ק כתב לתמוה דכיו עי"ש: לא] נל"ל דה"א והוא כ"ת דסוה ממינך. ועי' מהר"ם ש"ך ז"ל (גל' קה"י): לב] גורנא איבא בפרק (ש"ס): לג] אשכחנא כל"ל, ותיבת בהני נמחק (ש"ס): לד] ג' מ"ע [וכעי"ז בתוס' בסנהדרין] ומיהו לא יתכן כלל דלענין תרומה ממעטי טבול יום ששימש דהיא גופא מתרומה ילפא לא ממעטינן ליה לכן נראה דה"ה וכו': לה] עבודה כדנפקא לן (ש"ס וכ"ה בתוס' סנהדרין): לו] דגמרינן מתרומה דהוי במיתה כו' (ש"ס):

אלא איבא למיפרך הכי ואיבא למיפרך הכי א]כל חדא וחדא תיקו בדוכתיה: טבול יום. מנלן ב]דתניא רבי סימאי אומר רמז לטבול יום שאם עבד חילל מנין ת"ל [1]קדושים יהיו ולא יחללו אם אינו ענין לטמא דנפיק [2]מוינזרו תנהו ענין לטבול יום אימא תנהו ענין לקורח קרחה ולמשחית פאת זקן טבול יום דאם עבד במיתה מנא לן דגמר חילול חילול מתרומה ג]דפסיל בתרומה מחיל עבודה דלא פסיל בתרומה לא מחיל עבודה אמר רבה למה לי דכתב רחמנא טמא וטבול יום ומחוסר כפורים צריכי דאי כתב רחמנא טמא שכן מטמא בטבול יום מחוסר כפורים לא אתי מיניה שכן פסול א] בתרומה במחוסר כפורים טבול ב] יום לא אתי מיניה שכן מחוסר מעשה מחדא ג] לא אתי תיתי חדא מתרתי בהי לא לכתוב רחמנא לא לכתוב במחוסר כפורים ותיתי מהנך מה להנך שכן פסולים בתרומה אלא לא לכתוב רחמנא בטבול יום ותיתי מהנך דמאי פרכת מה להנך שכן מחוסרים מעשה סוף סוף קלישא לה ד] **טומאתן**

בקדשים פרק הערל וגבי דמחלל עבודה לקמן בפרקין [יט:] **ולמסה** כשרה לשמוט קדשים כדתנן ריש כל הפסולין [לקמן לג:] **ק"ו** מה לזה שהיתה עבודתה כשרה בתחלתה ופסלה בסופה אינו דין שיפסל בתחלתה [ויקרא טו] **ורחץ** במים וטמא עד הערב אלמא טבול יום אינו מיקרי טמא ואין לנקדשים [ויקרא יט:] **מנין** אמרו [מכות דף יח:] **ממריבו** [במדבר כ:] **מה** להלן שלא הקדישו [ויקרא כז:] **אף** כאן שלא הקדישו **ת"ל** [ויקרא כב, ב] **דבר אל אהרן ואל בניו ויזירו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר המה מקדישים לי אני יהוה.**

מוסף רש"י

דנפיק מוינזרו. גבי מקריבים בטומאתה כתיב, דסמיך ליה כל מיש לאשר יקריב מכל זרעכם (לעיל טו:):

שיטה מקובצת

כל חדא וחדא תיקו בדוכתיה.

כלומר אם כתב לחלק בכתובים ולומר דלא מיירי בכל ענין ק"ל תעשה קלים ומטורים לטוהין מסם דבריהם שתים, אלא ודאי אין לטוהין ולגזרו על המפורט בכתובים, והא דאמרי' בחומש חוקן [בכתב"ע] אין לחלק בין קרבן לנזר בין קרבן יחיד לחומר בחומר ממנה חוקן כהן הדיוט בכל ענין אמרי' בין בקרבן יחיד בין בקרבן נזר, וקרבן נזר דאמרי' בחומר [בטומאתה] בין בכהן גדול ובין בכהן הדיוט, וכשאתה רחמנא קרבן יחיד בטומאתה בין בכהן גדול ובין בכהן הדיוט כל חד וחד בדוכתיה (מהר"פ): **כל חדא וחדא.** עיין מנחות דף נט ע"ב [תוד"ה ומתן], ודף כב ע"ב [תוד"ה ויהיו]: **דפסיל בתרומה** כו'. תימה הרי (טבול יום) [מחוסר כיפורים] לגבי פסול מחרומה ומחלל עבודה, וי"ל דלא קאמר כלל דלגבי פסול גם מחלל עבודה, לאפ"ג דאפ טוכל לחוסיים מפסול דמחלל עבודה שפיר ניחא אע"ג דלגבי פסול בתרומה, אבל הכא ס"ק גם דעיונן במאי מיירי קאי רק בשם אינו ענין הלכך ניח ליה לגלומקי ולא יתלוו רק במאן דפסיל בתרומה ניין דנפקא לן מזה שבא שאינו כן בטבול יום, אבל הכא מחוסר כיפורים נפקא לן ממחלל עבודה מוטהרה מכלל שהיא טומאה ולא קמ"ל דאע"ג דלגבי פסול בתרומה הוא כגון טמא שרץ וטמא מת ומגע זיב, אלא ר"ל שכן מחוסר מעשה יותר מטבול יום דאפשר מחמלת ערבא, הלכך קאמר שפיר דקלישא טומאתו דמחוסר כפורים כיון שטבל והעריב אפשו לא מקרי מחוסר מעשה אלא מחוסר כפורים מיקרי וטמא לגמ מחוסר כפורים הוא הלכך לא שייך למיפרך מידי (מהר"פ ז"ל): **תוד"ה** טבול יום בו' ובירושלמי קשה דאבי נגיעת בלי כתיב בו' ושהרה. מכלל שהוא טמא, אלמא טבול יום שהוא טמא, וי"ל דלא קאי אלא לטומאת מקדש וקדשיו דלא חמיר טומאה אלא בקדשים ולא בתרומה, אבל לענין אכילת תרומה חמיר טבול יום מבעל קרי דבעל קרי מותר באכילת תרומה בלילה הראשון ואילו טבול יום אסור באכילת תרומה עד שיעריב שמשו (ועוד) קשה שהרי קרא דורחץ במים וטמא עד הערב סתמא כתיב טבול יום מיקרי טמא ומאי תו טומאה יהיה למה מיצטריך תו עוד טומאתו למחוסר כפורים תיפוק לי מוכפר עליה הכהן וטהרה כדדרשינן לקמן בפירקין מכלל שהיא טמאה לענין עבודה וכפ' הערל (יבמות דף עד:) **נדרוש** נמי לענין ביאת מקדש דקרא בכל מילי מיירי שהיא טמאה קודם כפרה [3] ואין לתרץ נמי דאי לאו מלא מד רבויא הוה מוקמינא ליה במחוסר כפורים משום דמחוסר מעשה ולא בטבול יום משום דשמשא ממילא ערבא לאפ כן הוה ליה למימר מיפכא טמא יהיה לרבות מחוסר כפורים עוד טומאתו בו לרבות טבול יום וגרמה לתרץ לענין ביאת מקדש לא הוה לריעוא מחוסר כפורים מוטהרה מכלל שהיא טמאה משום דכתיב טמא מים יטמא ולא יתמהנו [במדבר יט:] דמיירי בטומאת מת אבל מחוסר כפרה לא שייך במת לא ליטהר בכרת [4] ועוד י"ל לעריך קרא לרבות טבול יום [משום דכתיב בטומאת מקדש כתיב ולא יתמהנו] דמשמע אבל נתמהנו שהוה כדדרשינן לקמן [1] מחוסר כפורים מכלל שהיא טמאה מדכתיב וטהרה מכלל שהיא טמאה ותירץ ר"ל חייס דגבי טבול יום לא חיכא למידרש וטהר טהר יומם [2] כדדרשינן בשמעתא קמייתא דבכרכות (דף ג:) אבל וטהרה לא שייך למידרש הכי ומע"ג דבפ' הערל (יבמות עד:) דרשי' וטהרה [3] טבול יום מרוי ההיא מחוסרת כפרה היא ועל ידי מכלל שהיא טמאה לא אתי מיניה טבול יום גרידא ומיהו קשה לחיכא קרא לחריגא בקדשים לא יחכא על אבר יטהר דמוקמינן בפרק הערל (שם) בזב בעל שתי רוחות דלאו בר קרבן הוא ולענין תרומה ומע"מ מכלל שהוא טמא ויש לומר דרבי סימאי דדריש הכא טבול יום מקרא אחריני סבר לה כתנא [דפליג התם אתנא] דבי רבי ישמעאל דמוקי ליה התם בזב בעל שתי רוחות ומאי עד אשר יטהר עד דמייתי כפרה ומיהו קשה דגבי נגיעת [ויקרא יג] **כלי** כתיב [ויקרא יג] **במים** יובא וטמא עד הערב וטהר [מכלל שהוא טמא] [5] **ולריך** לומר דאי לאו קרא דר' סימאי דהכא דדריש טבול יום מולא יחללו לא הוה דרשינן מחוסר כפרה מוטהרה מכלל שהיא טמאה ולא טבול יום מוטהר מכלל שהוא טמא משום דקליפת טומאתייהו אבל מכיון דאשכחן קרא בהדיא לטבול יום ואע"ג דקליפת טומאתייהו תו דרשינן שפיר מוטהרה מחוסר כפרה ותימה [6] **במים** יובא וטמא הלא מפורש בהדיא לטבול יום דאיכא טמא וי"ל דלריך קרא גבי עבודה דלא [7] **יחללו** דשמעתין וגבי אכילת תרומה וקדשים קרא לחריגא בפרק הערל (שם) **ולא** יאכלו דכתיב וטהרה גבי יולדת דרשינן [8] מיניה מחוסר כפורים לחסור מיניה שבן מחוסר כפורים לפסול בתרומה מחיל עבודה כו' וי"ק לומר כיון דמחיל עבודה [9] מטעמא דנפקא לן מוינזרו ולא יחללו כל לחיקרי טמא [סנהדרין] [10] **בגזירה** שוה לחילול חילול מתרומה פרק הנשרפין דהוי במיתה מ"ג דטהור לתרומה: **שכן** מחוסר כפורים לפסול בתרומה מחיל עבודה כו' וי"ק לומר כיון דמחיל עבודה [9] מטעמא דנפקא לן מוינזרו ולא יחללו כל לחיקרי טמא [סנהדרין] [10] **בגזירה** שוה לחילול חילול מתרומה פרק הנשרפין דהוי במיתה מ"ג דטהור לתרומה:

יא א מיי' פ"ג מהלכות פיאת מקדש הלכה ו:

תורה אור השלם

1. קְדֹשִׁים יִהְיוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא יְחַלְּלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֶת אִשֵּׁי יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מַקְרִיבִם וְהָיוּ קֹדֶשׁ:
ויקרא כא, ו
2. דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו וְיִזָּרוּ מִקָּדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יְחַלְּלוּ אֶת שֵׁם קָדְשִׁי אֲשֶׁר הֵם מְקַדִּשִׁים לִי אֲנִי יְהוָה:
ויקרא כב, ב